

L'objectiu i l'instrument

Construir un nou estat esdevé una eina essencial per repensar i canviar tot allò que avui no funciona

Pere Miralles i Mestre. Estudiant universitari

Sovint s'ha volgut descriure l'independentisme com un moviment únicament lligat a un sentiment, a una ideologia, reduint-lo a una simple qüestió de patriotisme. S'ha presentat la independència com l'únic objectiu, gairebé l'obsessió, d'un grup d'eixelebrats molt tossuts que no saben parlar de res més i que utilitzen la independència com una cortina de fum per evitar parlar d'altres temes realment importants.

La realitat, però, ens demostra que és tot el contrari. Els qui som independentistes no ho som perquè sí, per canviar de bandera i prou. No entenem la independència com un fi en si mateix, sinó com un mitjà, un instrument, una oportunitat per avançar.

Si parlem d'independència no és per evitar parlar de les retallades, de la corrupció, de l'índex d'atur, de les pensions o de la manca d'infraestructures, no. Precisament parlar d'independència vol dir parlar de tot això, perquè és disposant de les eines de què disposen tots els estats, ni més ni menys, com podrem afrontar els reptes socials actuals amb molta més seguretat i garanties. La independència no és un tema més, és l'instrument per replantejar, des de zero, tot allò que avui no funciona.

Ser independents no vol dir altra cosa que poder prendre, des d'aquí, les decisions sobre les matèries que ens afecten. Vol dir disposar de les pròpies eines i estructures per gestionar els propis recursos, amb el servei públic al ciutadà com a únic objectiu i prioritat. Molts, i especialment els més joves, veiem la construcció d'un nou estat com l'eina per assolir majors oportunitats a nivell laboral, educatiu i social.

Fa uns anys es deia que la independència era una utopia. Avui en dia, la utopia és creure que un estat demofòbic com Espanya pugui arribar a canviar. Reclamar la independència de Catalunya ja no és una qüestió d'ideologia política o sentiments. És, bàsicament, una qüestió de pragmatisme, d'il·lusió i d'horitzó de futur.